

[Jørgen Jensen]

den skitse, som var lagt frem i foråret fra den tidligere regerings side, og som indeholdt helt andre visioner end det, der nu er lagt frem i boliglovgivningen.

For det sjette en gennemgribende undersøgelse af kapitalkoncentrationen i erhvervslivet, dens indflydelse på prisdannelse og produktion.

Og som det syvende må vi sige, at aftalerne mellem regeringen og A. P. Møller om olie- og gasudvindingen må annulleres. Et statsligt selskab må overtage udnyttelsen af såvel olie- som gasforekomsterne i Nordsøen, men det må også i den nuværende situation begynde indkøb af olie og dermed blokere for det pres, oliemonopolerne lægger på priserne og dermed udnyttelsen af situationen til at sikre sig nye kæmpevinster.

Grethe Philip (RV):

Vi har som udgangspunkt for debatten i dag dels det økonomiske råds novemberrapport, dels regeringens økonomiske sekretariats økonomiske halvårsoversigt fra februar. Jeg synes, det er påfaldende, så stor overensstemmelse der er i vurderingerne i de to rapporter.

Et af nøgletallene er underskuddet på betalingsbalancen. Vi ved, at det har været nedadgående et par år, men også, at det stadig væk er højt. Nu spår det økonomiske sekretariat, at det i 1979 vil stige fra de ca. 7½ mia kr., det bliver for 1978, til ca. 8 mia kr., altså det modsatte af det, der var regeringens mål, da den blev dannet. Regeringen har altså allerede i november 1978 haft en prognose liggende fra det økonomiske råd, der har talt om et betalingsbalanceunderskud af en størrelse, som regeringen nu må tilslutte sig vurderingen af.

Men jeg vil gerne høre, hvordan regeringen ser på udsigterne nu, ikke alene for 1979, men også for 1980 og 1981. Er regeringen dér også tilbøjelig til at tilslutte sig vurderingen fra det økonomiske råd, som jo går ud på, at der selv under forudsætning af, at lønningerne kun, i hvert fald i de første år, stiger med maksimum 8 pct., vil være en tendens til et stigende underskud på betalingsbalancen ikke alene fra 1978 til 1979, men også i de næstfølgende år?

Som situationen ligger i øjeblikket, synes jeg, man kan notere sig visse meget beskedne

lyspunkter. Blandt dem vil jeg regne, at de forhandlinger, der er foregået i efteråret omkring valutaforholdene, tyder på, at der vil komme noget mere ro internationalt omkring valutaerne, og jeg betragter også de drøftelser, der har været imellem EF-landene om et gensidigt samarbejde og en gensidig støtte til de nationale valutaers stabilitet, som et led i en stabilitet omkring hele valutaspørgsmålet.

Vi må også notere os, at der i visse af de lande, som vi samhandler med, ser ud til at være opadgående konjunktur, noget der naturligvis vil være en fordel for Danmark.

Vores bytteforhold har i det sidste år været opadgående, men desværre ser det ud, som om det er et lyspunkt, som ikke vil være ved, men at vi tværtimod i forbindelse med stigende oliepriser vel må regne med, at bytteforholdet vil blive dårligere i det kommende år.

Vi har også, når vi ser på de interne forhold, visse beskedne lyspunkter at notere os. Jeg tænker særligt på, at prisstigningen er afsvækket, og at vi har et om end svagt stigende bruttonationalprodukt, ligesom der også er en svag stigning i beskæftigelsen til trods for den store arbejdsløshed.

Men de mørke punkter går jo stærkt ind i billedet. Udlandsgælden stiger stadig stærkt med stigende rente og afdrag som følge, og vores arbejdsløshed, der kommer op på ca. 190.000 i 1978, og som vel stadig må forventes at ligge på det niveau, måske nærmest stigende i det kommende år, er vel noget af det mest uacceptable i den situation, vi står i.

Vi er altså i den sædvanlige klemme, som vi har drøftet så mange gange herinde, at vi har vanskelighed med vores betalingsbalance, at vi har et underskud, der er meget stort og endda ser ud til at være stigende, og at vi gennem de sidste år desuden har måttet operere med en meget stor arbejdsløshed. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om herinde, hvilket mål vi sætter os. Vi er vel enige om, at det gælder om at få denne udlandsgæld afviklet og få arbejdsløsheden sat ned.

Vi mener ikke, at vi her i dag fra det radikale venstre kan komme med detaljerede forslag om, hvordan vi skal nå disse mål, men det skal dog siges, at vi er af den opfattelse, at der er endog meget ringe spillerum for en generel reallønsforbedring. Eller sagt lidt skarper: jeg tror overhovedet ikke, vi kan regne med, at der kan blive en reallønsfor-